

Prachtig theater zonder theatrale toeters en bellen

JEUGDTHEATER

Voorstelling: Kees de jongen, door Frank Groothof en Kiki Heessels; script: Harrie Geelen; muziek: De Kift; bijgewoond: 27/11, Amsterdam; onder meer nog te zien: Leiden, Hoorn, Utrecht, Haarlem, Zaandam. Volledige speellijst: www.frankgroothof.nl

Het is een wereld die kinderen van nu niet kennen. Een wereld waarin je maar moet hopen dat er elke dag steenkool is voor de kachel, waarin je op je twaalfde noodgedwongen gaat werken, een wereld ook waarin vaders doodgaan en grootouders zich spijkerhard opstellen.

Probeer dat allemaal maar eens voor de jonge generatie van nu duidelijk te maken en er ook nog eens een aantrekkelijke voorstelling van te maken. Maar het lukt Frank Groothof en zijn mensen voor de volle honderd procent in hun bewerking van het aloude boek 'Kees de jongen' van Theo Thijssen.

De nadruk bij Groothof ligt op het drama, het uitzichtloze leven van arme mensen zo'n

Scène uit 'Kees de jongen' van Frank Groothof & De Kift.

negentig jaar geleden. Maar naast die zwarte kant krijgt bij hem – net zoals Thijssen het bedoelde – ook de positieve kant de ruimte, de ongebreidelde fantasie van een jongen die zich er dapper doorheen slaat en onverminderd blijft geloven in betere tijden.

Een jaar of twee geleden bracht De Toneelmakerij hetzelfde verhaal al op de planken. Een grotere tegenstelling tussen die voorstelling en de huidige van Groothof is haast niet denkbaar.

Waar bij De Toneelmakerij sprake was van een historisch

plaatjesboek, vol mooie kostuums, kleurrijke decors en ingenieuze regievondsten, keert Groothof, in een bewerking van taalkunstenaar Harrie Geelen, terug naar de kale basis, de taal van Thijssen, de armoe, de wanhoop. Geen decorstukken, niet meer dan een schort of een

hoedje om een personage aan te duiden, nergens franje. Maar wél met de fenomenale muziek van de mannen van De Kift, die tussen neus en lippen door ook nog allerlei rollen spelen. En bovendien met Kiki Heessels die met haar naturel uitstraling de moeder van Kees mooi neer-

zet en en passant nog wat andere personages vertolkt.

Spil

Natuurlijk is Groothof zelf als Kees de spil waar alles om draait. Hij zet de jongen en zijn wanhopig-optimistische pogingen om te blijven geloven dat alles wel goed zal komen, mooi kwetsbaar neer en weet steeds opnieuw diep te ontroeren.

Daarnaast is het vooral de sfeerbepalende, zo nu en dan lekker tegendraadse muziek van De Kift die de voorstelling draagt en voor lucht zorgt met hier en daar ongebruikelijke instrumenten zoals een drumstel van kartonnen dozen en een tafeltje vol zingende glazen. De mannen durven risico's te nemen. Zoals met het liedje 'In de koets naar het graf', dat vrolijk en swingend een verrassend mooi contrast biedt met de sombere rouwstoet die over het podium dreunt.

Groothof toont met deze voorstelling dat je ook zonder theatrale toeters of bellen, maar mét oprechte betrokkenheid de mooiste theaterbelevissen kunt maken.

SONJA DE JONG

FOTO JØRGEN KOOPMANSCHAP